

SREDNJOVJEKOVNA KNJIŽEVNOST (uvod)

Uvodni dio (ponavljanje)

- Pojam, podrijetlo i podjela književnosti: razdioba na usmenu i pisanu književnost, razdioba na književne rodove i vrste i razdioba na velike književne epohe. Epohe i razdoblja svjetske književnosti: 1. antika, **2. srednjovjekovna književnost**, 3. predrenesansa i humanizam, 4. renesansa, 5. barok, 6. klasicizam i prosvjetiteljstvo, 7. predromantizam i romantizam (ilirizam), 8. protorealizam ili Šenoino doba, 9. realizam i naturalizam, 10. modernizam, 11. avangarda i modernistički pokreti socijalne književnosti, 12. druga moderna, 13. suvremena književnost.

Osobitosti

- Srednjovjekovna književnost (pad Zapadnog rimskog Carstva 4. i 5. st.sve do pada Carigrada pod Turke i otkrića Novoga svijeta 15. st.).
- Srednji vijek (medium aevum, mediavelis) označava se i kao pridjev „mračni“ poradi svoje prirode stvaralaštva.
- Od 4. do 9. st. u uporabi je latinski jezik kao književna matica, od 9. st. razvijaju se u europskim zemljama književnosti na narodnim jezicima.
- Srednjovjekovni autori djela nazivaju drugim nazivima, npr. Danteova „Božanstvena komedija“ nije komedija.
- Osnovno načelo srednjovjekovne estetike svakako je trojedinstvo istinitog, lijepog i dobrog: lijep oblik odraz je dobrote i istinite biti.
- U estetskom smislu prevladava težnja za uspostavom totaliteta, usmjeravanje univerzalnoj harmoniji svijeta
- Znanost u srednjem vijeku dijelila se na sedam slobodnih umjetnosti podijeljenih u dvije skupine (gramatika, retorika i logika) i (glazba, aritmetika, geometrija i astronomija). Jezik znanosti je isključivo latinski.

Zaključni dio

- Velika dominacija književnog stvaralaštva.
- Važnost književne poetike toga razdoblja, prvenstveno problemi stila i retorike.

Književno stvaralaštvo